

13. fejezet

TEPLOSOK ÉS MŪRTIK

CANDANA-YĀTRĀ

1991. május 16. reggelén Gour Govinda Swami felkelt az ágyából, és hívatta Caitanya Candrát dāsát, az ISKCON bhubaneswari templomának vezetőjét.

— Az éjjel álmodtam. Kṛṣṇa és Balarāma eljöttek hozzám, és azt mondták, szeretnének egy *Candana-yātrā* fesztivált. — szólt Mahārāja. Aznap volt *Akṣaya-tṛtīya*, a huszonegy napos *Candana-yātrā* fesztivál első napja.¹

— El tudod intézni? — kérdezte Gour Govinda Swami. Caitanya Candra hívatta Patita-pāvana dāsát és Gokulānandana dāsát, s a *bhakták* gyorsan megszervezték egy egyszerű csónak megépítését.² A munkásokkal pedig ásattak egy gödröt, fóliával kibélelték és megtöltötték vízzel. Estére minden készen állt a fesztiválhoz.³

GYERMEKKORI MŪRTI

Gour Govinda Swami visszavonult a családosi élettől, *sannyāsa* fogadalmat tett az ISKCON-ban, és nagyon elfoglalt volt a világ körüli prédikálással illetve a bhubaneswari templom ügyeivel. Ennek ellenére

soha nem felejtette el gyermekkori *mūrtijait*, Śrī Śrī Rādhā Gopāla Jiut, akiket Mahārāja családja anyai ágon több, mint 350 éve imádott.⁴ Még azután is, hogy *sannyāsi* lett, Gour Govinda Swami számos naplóbejegyzésben imádkozott Gopálához, hogy egy szép templomot építhessen Neki. Hosszú utazásai előtt Mahārāja először átutazott Bhubaneswarból a három óra autóútra lévő Gadeigiribe, hogy megkapja Gopāla áldását. Bárhová is ment a világon, mindig magával vitte Gopāla fényképét. Új helyre érkezve, ha a szolgálja elfelejtette kitenni a képet, megkérdezte: „Hol van Gopāla?”

GOPĀLA ŐRIZETBEN

Ananta dāsa: *1995-ben, amikor Guru Mahārājával utaztam, mint a szolgálja, Szingapúrba mentünk. Amikor a bevándorlási pulthoz értünk, átnyújtottam az útleveleket a hivatalnoknak. A hölgy rám nézett, és mondta, hogy menjünk a központi pulthoz. Tudtam, hogy valami nincs rendben. Ennél a pultnál a hivatalnok megkérdezte, hogy Hare Kṛṣṇa bhakták vagyunk-e. Haboztam a válasszal, mert sejtettem, hogy valami probléma van. „Igen.” – feleltem végül, mire szinte azonnal mondták, hogy megtagadják a belépésünk Szingapúrba, és a következő járat indulásáig börtönben fognak minket tartani. Ez sokkolt bennünket. Ránéztem Guru Mahārājára, aki így szólt: „Mi nem vagyunk bűnözők.”*

Mivel Guru Mahārāja kerekesszékben volt, a börtön helyett végül a repülőtér szállodájában tartottak, magas fokú készültségben lévő biztonsági őrökkel. Senki nem jöhetett látogatóba, mi pedig be voltunk zárva.

Odakint jó néhány bhakta várakozott, hogy találkozhasson Guru Mahārājával, és hamarosan megtudták, hogy fogva vagyunk tartva. Valahogy aztán mégis bejöttek egyesével, hogy lássák őt, prasādamot hoztak és megkapták a darśanáját. Úgy tűnt, a biztonságiak képtelenek megállítani őket. Még a szálloda portása is kiabált az ajtónállókkal: „Mit képzeltetek, mit csináltok? Ő egy szent ember!”

Mindössze pár órával korábban az örök még nagyon kemények voltak, de most úgy tűnt, mintha hirtelen összementek volna, és olyan csendben voltak, mint egy kisegér.

A bhakta látogatók távozása után elkezdtem kicsomagolni mindazt, amire Guru Mahārājának szüksége lehetett éjszakára. Aztán lezuhanyozott és tilakát festett. Guru Mahārāja bárhová is utazott, mindig vitt a táskájában egy fényképet szeretett gyermekkori mūrtijáról, Gopáláról. Gondoltam, hogy mivel átutazóban – egyúttal egyféle börtönben – vagyunk, talán nem kellene túl sok dolgot kicsomagolnom. Megkérdeztem Guru Mahārāját:

– Kitegyem Gopāla fényképét?

Rám nézett, és azonnal határozottan így felelt:

– Igen! Ő dugott minket börtönbe, úgyhogy Neki is börtönben kell lennie! – Aztán nevetni kezdett. – Igen! Dugd Őt is a börtönbe!

Ilyen szoros kapcsolatban állt Gopálával. Gopāla volt a mindene. Mindig úgy gondolta, hogy bármi történik is vele, azt Gopāla csinálja. Így élt Mahārāja.⁵

RĀDHĀ ELJÖN BHUBANESWARBA

Gour Govinda Swami a leckéin gyakran beszélt Śrīmatī Rādhārāni felsőbbrendű helyzetéről. Azt mondta, ha valaki meg akarja érteni Śrī Caitanya Mahāprabhut, akkor meg kell értenie Rādhāt. Ez azt eredményezte, hogy éveken át sokan érdeklődtek, miért nincsenek Rādhā Kṛṣṇa *mūrtik* az ISKCON bhubaneswari központjában. Egyik este a Kṛṣṇa Balarāma *mandira fõpūjārija*, miután lefektette a *mūrtikat*, a szobájába ment, lefeküdt az ágyára és elaludt. Közben azt álmodta, hogy valamit az oltáron felejtett. Álzában felkelt, és visszament az oltárra. Amikor odaért, megdöbbenve látta, hogy Balarāma egyedül áll. A templom felé vezető ajtó tárva-nyitva, Kṛṣṇa pedig sehol. A nyitott ajtón kiszaladt az épületből, és látta, ahogy Kṛṣṇa megy kifelé

a főkapun, az autópálya felé. A *pūjāri* elkezdett szaladni az út felé, és amikor odaért, azt látta, hogy a távolban Kṛṣṇa egy gyönyörű, kék szárit viselő nő felé tart.

Másnap reggel, amikor beszámolt Gour Govinda Swaminak az álmáról, Maharāja a következőket mondta: „Kṛṣṇa Rādhārānīt akarja. Rādhā Kṛṣṇa *mūrtikat* kell beavatnunk.”⁶

Gour Govinda Swami Patita-pāvana dāsát bízta meg, hogy tervezzon egy kicsi, lótosz formájú templomot közvetlenül a bhubaneswari Kṛṣṇa Balarāma templom mellé. 1993. április 1-én, *Rāma-navami* napján Maharāja Śrī Śrī Rādhā Gopinātha *mūrtikat* avatott be. A *mūrtikat* úgy készítette el, hogy azok hasonlítsanak szeretett Rādhā Gopāla Jiu gadeigiri *mūrtijaiboz*.

GOPĀLA ELAJÁNDÉKOZÁSA

Sokáig Gour Govinda Swami nagybátyja, Gopinath Giri viselte Gopāla imádatának a felelősségét. Amikor Gopinath Giri 1964-ben eltávozott, ezt a szolgálatot a fia – Maharāja unokatestvére – Ghanashyam Giri vette át. Ghanashyam keményen dolgozott, hogy fenntartsa Gopāla *sevāját*, 1992-re azonban már alig talált segítséget. Mikor azon gondolkodott, hogyan lehetne fenntartani Gopāla szolgálatát, eszébe jutott az unokatestvére, Braja-bhandu Manik, aki *sannyāsi-guru* lett az ISKCON-ban, és Gour Govinda Swami néven ismerték. Ghanashyam Giri azt gondolta, mivel Gour Govinda Swami olyan nagy odaadással rendelkezik Gopāla felé, ő lehet alkalmas arra, hogy továbbadja neki Gopāla szolgálatát.

Gour Govinda Swami kezdettől fogva rendszeresen járt *darśanára* Gadeigiribe. 1989-től kezdve a nagy bhubaneswari ISKCON templomból is vitt magával *bhaktákat* Gadeigiribe, hogy megünnepeljék *Rādhāṣṭamit*, Śrīmatī Rādhārānī megjelenési fesztiválját. Ez idővel egy hatalmas, *kīrtanák*ból, előadásokból és *prasādamból* álló ünneppé fejlődött, amin sok helybéli lakos is lelkesen részt vett.

Amikor Ghanashyam Giri megvitatta Maharājával, hogy átadná neki Gopāla szolgálatát, Gour Govinda Swami örömmel egyezett bele e felelősség elfogadásába. De nem sokkal ezután

Ghanashyamban kétségek merültek fel. Vajon ha Gopālát annak a *gurunak* adja, akinek sok nyugati tanítványa van, akkor Gopāla is a nyugati világhoz tartozik majd? Eltelt egy év, Gour Govinda Swami pedig Ghanashyam vonakodását látva csalódottá vált. Aztán 1993. november elején történt valami, ami megváltoztatta Ghanashyam Giri szándékát.

Ghanashyam Giri

Ghanashyam Giri:
Egyik reggel fél három körül álmot láttam. Gopāla eljött hozzám, és közel a fejembe megállt.

– *Miért alszol? Ébredj fel! Oly sok gondod volt, de éreztél-e nebézséget? Nem, mert mindig mögöttem álltam. Most pedig egyedül vagy. Hogy tudsz nekem mindenféle fesztivált megszervezni? Mindig nagyon mobó vagyok, hogy nāma-sankīrtanát halljak. Gour Govinda Swami a saját rokonod. Miért nem adsz neki oda? Szóval most mondd meg nekem, oda fogsz adni vagy nem? – mondta.*

– *Igen. Igen. Odaadlak! Odaadlak!*

Hirtelen felébredtet a feleségem és így szólt:

– *Mit mondasz? Mit fogsz odaadni? Kinek fogod odaadni? Úgy beszélsz, mint egy örült. Mi történt?*

Mondtam neki, hogy eljött Gopāla, és megkérdezett, hogy oda fogom-e adni őt Gour Govinda Swaminak vagy nem, én pedig ezt mondtam:

– *Igen. Igen. Odaadlak! Odaadlak! Gopāla annál az ablaknál állt. Épp most ment el.*

Śrī Śrī Rādhā Gopāla Jiu

– Akkor menj, és adományozd Gopālát Śrīla Gurudevának.
– szólalt meg kedvesen a feleségem. – Bármilyen tulajdonod is legyen, azt is neki kell adnod. Ha megkapja Gopālát, akkor Gopāla boldog lesz, ő pedig szépen fog gondoskodni róla. Minden nap láthatod majd Gopālát. Miért habozol? – Így múltak el a kétségeim.

Másnap készültem, hogy elmenjek Bhubaneswarba és meglátogassam Gour Govinda Swamit, de ballottam, hogy Gurudeva jön Gadeigiribe. Így hát maradtam, és vártam az érkezésére. Néhány nap múlva megjött, és találkoztunk.

– Hogy vagy? Mi van Gopālával? – kérdezte.

– Vártalak, hogy megérkezz, hogy neked adhassam Gopālát. – feleltem. Gurudeva egy pillanatig csak nézett rám, majd felnevetett. Aztán megkérdezte:

– Mi történt veled? Mi okozta ezt a változást? Gopāla beszélt veled?

– Igen, Gurudeva, Gopāla beszélt velem.

– Melyik nap, hány órákor? – kérdezte Gurudeva.

– Tizenkét napja, hajnali fél háromkor.

– Ugyanazon a reggel Gopāla hozzám is eljött, kettőkor – bölintott Gurudeva. Fél háromkor pedig hozzám ment. Azon a reggelen a Bhāgavatamot fordítottam orijára. Néhány percre elszundítottam. Gopāla odajött hozzám, és azt mondta:

– Rādhā Gopinātha mūrtikat avattál be itt. Gopinātha elfoglalta a helyemet az életemben?

Majd Gopāla ismét megkérdezte Gurudevát:

– Gopinātha ugyanaz számodra, mint én?

– Nem. – válaszolt Gurudeva összetett kézzel.

– Te itt imádsz, én viszont nem tudok idejönni.

Gadeigiri a bhaktáim otthona. Nekik nincs sok vagyonuk, de mindig rám gondolnak. Még ha csak egy tulasī levelet és egy kevés vizet ajánlanak is fel, én boldog vagyok ott. Mindig azt mondják: „Gopāla! Gopāla!” Nem tudom otthagyni őket, hogy idejöjjenek. Te pedig nem tudsz semmilyen közvetlen szolgálatot végezni nekem, mert Ghanashyam nem adott oda neked. Megfogadta, hogy „Amíg maga Gopāla nem mondja, hogy adjam Őt Gour Govinda Swaminak, addig nem fogom odaadni neki.”

Majd Gopāla így folytatta:

– Beszélni fogok Ghanashyammal. Először veled találkoztam, most pedig megyek Ghanashyamhoz.

Miközben Gurudevával beszélgettem, ott volt az egyik rokonom is, aki így szólt:

– Mindig arról beszélsz, hogy oda fogod adni Gopālát, de csak beszélsz, soba nem teszed meg.

– Nem, ma oda kell adnom Gopālát Gurudevának. Hozz tulasit, vizet és énekeld a mantrát! – feleltem.

AMIKOR A JÓSZERENCSE FELVIRRAD

– *Hogyan fogod nekem adni? – kérdezte Gurudeva.*

– *Abogy a Śrīmad-Bhāgavatam leírja azt, amikor Bali Mahārāja adományt adott az Úr Vāmanadevának, úgy fogom neked ajándékozni Gopālát. Tedd a kezedet az enyém alá, és én háromszor fogom odaadni vízzel és tulasī levéllel.*

Hívtam egy brāhmaṇát, aki tulasī levelet és vizet tett a kezembe.

– *Először neked ajándékozom Śrī Rādhā Gopāla Jiu. Másodszer odaadom Gopāla összes kellékét. Harmadszor pedig neked adom a birtokot. Holnaptól te fogod gondját viselni.⁷*

Végjegyzet

¹ A *Candana-yātrā* Orisszában az egyik legnépszerűbb fesztivál. Általában az év legmelegebb időszakában tartják. Huszonegy napig a *mūrtik* egész testét húsfő szantálpéppel kenik be. Ha a templomban lehetőség van rá, mint Jagannātha Puriban, akkor a *mūrtik* minden este körmenettel egy különleges tóhoz mennek (Jagannātha Puriban ez a Narendra Sarovara). Az Urakat ekkor csónakba helyezik, és csónakáznak a vízben, amit egy *abbiseka*, fűrdető ceremónia követ.

² Interjú Caitanya-Candra dásával. 2011. február.

³ Az ISKCON Bhubaneswar *Candana-yātrā* fesztiválja ezen a napon zajlik, és Bhubaneswar legnépszerűbb fesztiváljává vált, amely bhakták ezreit vonzza.

⁴ A Śrī Śrī Rādhā Gopāla Jiu mūrtikról bővebben lásd a *Gopaljiu, the Beloved Deity of Srila Gour Govinda Swami* című könyvet.

⁵ Levél. 2010. szeptember.

⁶ Caitanya Candra dása visszaemlékezése. 2011. február.

⁷ Átvéve a *Gopaljiu, the Beloved Deity of Srila Gour Govinda Swami* című könyvből (55-61. oldal). Eredetileg egy 1998. októberi interjúból.